

Nr.111/17.03.2021

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 17 martie 2021

Doamna Silvia-Monica Dinică:

Bună dimineața!

Domnule președinte de ședință,

Stimați colegi,

Pentru generația mea, care a crescut într-o lume săracă în bunuri și aspirații, dacă aveai ce mânca și unde dormi însemna că era totul bine. Restul preocupărilor sau problemelor nu puteau depăși rangul de moft. Și bineînțeles că, atunci când supraviețuirea ne ocupă o mare parte a vieții, ceea ce rămâne nu poate fi decât secundar. Greșim totuși când impunem această grilă și copiilor noștri.

Vedem tineri care se aruncă în fața metroului, care nu se pot recupera după întâmplări traumatizante, care suferă pentru că nu sunt împliniți la școală sau la locul de muncă, tineri care trăiesc în familii destrămate sau care sunt părăsiți de persoana iubită și care nu pot depăși stările de tristețe, melancolie, frustrare sau anxietate. Cum răspundem noi, adulții și statul, cei care ar trebui să veghem la starea lor de bine? Găsim soluții pentru a-i sprijini?

Până una-alta, îi tratăm pe toți acești tineri de la înălțimea grilei noastre de valori. Le atașăm etichete, „plângăcioși”, „imaturi”, „hipersensibili”, „necăliți”, pentru că ne considerăm pe noi înșine altfel, pentru că noi am trecut prin mai rele și am suportat cu mai multă decență și demnitate. Dar chiar am îndurat noi mai bine? Nu se resimt frustrarea, oboseala și traumele acumulate? Nu s-au întors ele sub forma violenței domestice, a bătăilor întoarse peste timp asupra copiilor și familiei? Nu ne este frică să stăm cu noi înșine, în liniște, de teama ca gânduri vechi și nedorite să-și facă apariția și să ne arate ceea ce suntem noi cu adevărat?

Nu-mi doresc ca primenirea și definirea fibrei morale a copiilor noștri să reprezinte, de fapt, același drum interior pe care noi l-am parcurs, cel în care ne prefacem că problemele nu există, iar soluția este simplul gest de „a trece peste”. Da, tristețea, anxietatea, melancolia sunt firești, dar ele nu trebuie să fie definatorii pentru viața tinerilor și nu trebuie să fie depășite tratându-le drept derizorii, inutile sau copilărești. Este important să cultivăm sinceritatea în a recunoaște impasul și demersul de a-l depăși în mod sănătos, curat, care se folosește de instrumente croite pe măsura nevoilor noastre.

Anul pandemic ne-a arătat cât de nepregătiți sunt copiii și tinerii pentru a se confrunta cu singurătatea, izolarea și incertitudinea. S-au înmulțit episoadele depresive și de anxietate, numărul sinuciderilor a crescut și el. Tinerii suferă sau chiar mor și noi le catalogăm drept chestiuni secundare? Ce facem pentru a le oferi încredere și sprijin? Suntem conștienți că de starea lor de bine depinde cum vor performa ei la școală sau la locul de muncă? Ne dăm seama că ei vor duce greul societății noastre peste câțiva ani?

Fac un apel la responsabilitate, la empatie și decență. Tinerii de azi nu sunt și nu trebuie să fie ca noi. Complexitatea aspirațiilor și identității lor vine cu mai multe riscuri, îi expune mai puternic loviturilor și eșecului. Trebuie să le venim în ajutor. Dacă nu, ce vom face? Vom continua să le spunem, cinic, să treacă peste?

Silvia Dinică, senator USR PLUS, Circumscripția nr.42 București